

[Tom Behnke]

Der er i hvert fald behov for en belysning af dele af forslaget, inden vi tager endelig stilling til det, men jeg kan da sige, at med den debat, der har været her, er vi ikke særlig positivt indstillet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er lidt ked af, at der er blevet sået tvivl med hensyn til, om det, jeg sagde tidligere, var korrekt. Jeg mener, det er korrekt, at der med dette forslag ikke sker noget i forhold til det eksisterende, således at man ikke kan tage de yderste penge fra folk.

Og så bliver jeg nødt til at sige, at ude i kommunerne må det her virke meget fortænkt, for problemet er, at der ikke er arbejdspladser nok. Hvis der var det, stod vi jo slet ikke med alle disse lappeløsninger.

Men hvis unge mennesker sendes ud til noget og ikke møder op, har kommunalbestyrelsen jo den mulighed at sige til de unge mennesker: Det skal kunne betale sig at arbejde, I får jeres bistandshjælp plus 1.000 kr. mere om måneden, og så møder I op her, og så ser vi, hvordan det går efter 6 måneders forløb. Og i det øjeblik I ikke møder op, får I ikke de 1.000 kr. mere om måneden. Det står jo i lovforslaget, at sådan kan de gøre, og egentlig burde der stå, at sådan skulle de gøre, for så var vi jo ude over denne principielle diskussion. Der kan jo være noget rigtigt i, at det skal kunne betale sig at bestille noget – på den ene side. Men på den anden side står det altså over for, at man ikke kan tage det yderste økonomiske sikkerhedsnet fra folk. Man kan ikke bare sige: I kan passe jer selv!

Til slut skal jeg sige, for det glemte jeg i første omgang, at vi ser med glæde på, at der nu bliver lavet denne forsøgspulje. Vi ville også se med glæde på det, hvis man virkelig kunne få ind i denne lovgivning, at kommunerne skulle give de unge 1.000 kr. mere, når de var i disse forløb, for så fik vi ræson på det, og så var vi fri for en hovedløs diskussion resten af denne dag og kommende dage. For vi bliver jo ikke færdig med den, når principperne støder mod hinanden.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes i hvert fald, det er rart, at vi nu efterhånden har fået snakket os lidt tættere på hinanden. Nu er vi jo enige om, at det, der er tale om, er den ekstra tusindkroneseddel om måneden, som kommunerne har mulighed for, og det er jo rigtigt. Det fremgår klart og tydeligt af forslaget, at jf. § 18 kan disse ekstra penge tages fra den pågældende, hvis man ikke giver fremmøde. Det er ikke dér, vandene skilles.

Men hvis disse unge mennesker, der er ude på det yderste, er så betrængte – det er et minimumsbeløb, som mange næsten ikke tror på at man kan leve for – kan de jo bare give fremmøde. Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi siger til dem: I kan bare passe jer selv. Det er et spørgsmål om, at vi vil have en ordening, hvor de unge mennesker ikke kan sige: Det rager ikke det offentlige, hvad jeg laver, og hvis jeg ikke gider give fremmøde på mit arbejde, så skal de ikke komme og gøre noget som helst ved det. Jeg skal bare have mine penge, for det har jeg lov til, og det har jeg krav på.

Det er den forskel, der ligger i det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jamen så lad os da tale lige ud af posen!

Hvis vi nu forudsætter, at en ung mand virkelig har været i en social deroute, er endt som narkoman, har tæsket rundt i det i en 10-15 år, og det er lykkedes ham på en eller anden måde at komme lidt ud af det, og så står han dér. Hvis han ikke er inde under andre sociale spærringer end netop det at være arbejdsløs, skal han ifølge denne lovgivning også have et tilbud. Ærlig talt, skulle han efter en sådan deroute, efter det kæmpearbejde, som det er at komme ud af det, straffes på sin bistandshjælp, hvis han ikke magter at gå ud og tage et 20-timers-arbejde lige efter en kort periode, hvor det er lykkedes ham at komme ud af misbruget? Sådan kan man tage andre eksempler også. Er det virkelig det, man mener? Det er det jo ikke. Det kan ikke passe, at det er det, man mener.

Alle andre kommer jo under disse ordninger, og så kan man klare det, hvis vi bliver enige om, at kommunerne skal afsætte disse penge. Så kan man klare det, og så er vi ude over vores principrytteri her. Men husk nu på, at bag alle principrytterne ligger der nogle mennesker, vi har med at gøre.